

[Johanne Dahlerup-Petersen.]

hedsplejersker, der arbejder Haand i Haand med Nutidens Lægevidenskab, at Sygdommen kommer til kort. Hvor ofte har vi ikke hørt dette: Bare hun dog var kommet til Læge i rette Tid, blot man dog havde anet, at han gik med en saadan Sygdom, saa kunde det hele have været anderledes.

Der har været udtalt Ængstelse for, at den foreslaaede Lov skulde virke hemmende paa Udbygningen af Børneplejestationer og Anvendelse af Sundhedsplejersker. Jeg tror tværtimod, at Loven vil slaa til Lyd for og skabe fornyet Interesse for de helt smaa Børns rigtige Pasning og derigennem virke som en Spore for de Kommuner, der indtil nu har ment, at et Arbejde i den Retning ikke var nødvendigt, at de Penge godt kunde spares. Jeg tror, det vil være udmærket, om vi ikke alene fortsætter med de Filmsoptagelser, Foredrag og Avisartikler, som har behandlet hele Problemet om Folkesundhed og Folkeopdragelse gennem de sidste Aar, men udvider denne folkeoplysende Propaganda, samtidig med at Lovkredsen angaaende Svangerskabshygiejne, Lægeundersøgelse af Smaa børn og Skolelægetilsyn, bliver sat ind. Alt for mange Fædre, og Mødre med, ved endnu alt for lidt om det simpleste, det mest elementære med Hensyn til Sundhed og Sygdom. Det er dog ikke Meningen — det vil jeg gerne lige antyde til sidst —, at vi skal være hypokondre eller hysteriske. Undertiden møder man disse Egenskaber hos Mennesker, der maaske for tit søger Lægernes Konsultationer. Alt dette bunder i Uvidenhed og overdreven Selvoptagethed. Alle tre Love har Formaalet: en sund Sjæl i et sundt Legeme.

Mit Parti kan stemme for det foreliggende Lovforslag i den Udformning, det har faaet i de tre Paragraffer, idet vi forstaar, at de nærmere Regler ikke kan fastsættes nu paa det forberedende Stade, hvorpaa det hele befinder sig, og at det heller ikke kan fastsættes, hvornaar Loven skal træde i Kraft.

Anna Westergaard: Den Serie af Lovforslag paa det sundhedsmæssige Omraade, som i denne Rigsdagssamling er gennemført, er, taget som en Helhed, en ret imponerende Indsats til Gavn for Mødre, Hjem og den

opvoksende Slægt, Landets fremtidige Borgere. Det drejer sig i Virkeligheden sammen med Sundhedsplejerskeordningen af 1937 om en hel Reformlovgivning af den allervigtigste Art: Lægeundersøgelse af vordende Mødre, Lægetilsyn med og Tandlægebehandling af Børn under offentlig Forsorg, Skolelægetilsyn og nu Lægeundersøgelse af ikke-skolesøgende Børn. Alle disse Forslag har faaet eller vil faa en let Gang gennem Rigsdagen og med Rette. Det er forebyggende Forsorg i stor Stil — i Almindelighed den bedste Form for Forsorg og i Øjeblikket, under Virkningerne af Krigens tragiske Følger, ganske særlig paakrævet.

Det er en Selvfølge, at ogsaa Forslaget om Lægeundersøgelse af ikke-skolesøgende Børn vil vinde Tilslutning fra alle Sider her i Landstinget, saa at det hurtigt kan blive ophøjet til Lov og derved saa meget hurtigere komme ud og blive en Realitet.

Der er i det andet høje Ting fra forskellig Side udtalt den Betænkelighed, at visse Kommuner efter det foreliggende Lovforslags Vedtagelse skulde holde sig endnu mere tilbage fra Anvendelsen af Sundhedsplejersker, end de gør nu, og der er i det hele taget udtalt Kritik med Hensyn til, at Kommunerne, særlig Landkommunerne, ikke i tilstrækkelig Grad anvender Sundhedsplejerskeinstitutionen. Der anvendtes i 1945 kun ca. 200 Sundhedsplejersker, medens der var Brug for ca. 400, og af disse anvendtes vel at mærke 101 i København og Omegn og 76 i 39 Provinsbyer. Dette synes unægtelig at vise, at Ordningen er gennemført med nogen Slagside.

Heroverfor har den højtærede Indenrigsminister i det andet høje Ting peget paa, at det dog var ude i Amtskommunerne, at man først og fremmest udviklede Sygehusvæsenet og Hospitalsvæsenet, og den højtærede Minister sagde, at han ikke var i Tvivl om, at man ogsaa ude paa Landet vilde udnytte Sundhedsplejerskeordningen, efterhaanden som vi fik uddannet et tilstrækkeligt Antal Sundhedsplejersker.

Jeg skal tillade mig at understrege dette Haab, for det sørgelige Faktum er jo dog, at naar man trækker de 101 i København og de 76 i Provinsbyerne, altsaa i alt 177 Sundhedsplejersker fra de 189, der anvendes i alt, bliver der til Rest kun 12, hvoraf de